

A szívüket, az emberi érzéseket vajon milyen mechanizmus elemzi majd közgazdasági megfontolással? Vagyis a „nyereség”-hez, a gazdasági vállalkozás nagyobb eredményeinek kutatásához hasonló módon. Az anyaggal, termékkel, pénzzel, vagyonnal gazdálkodók munkájában, előrehaladásában — úgy mondják, s egyre inkább bizonyítani is tudják — szükségszerű a közgazdasági szemlélet, amely elsősorban az új stílusok, módszerek, próbálkozások és az eddig elhanyagolt, fel nem használt tartalékok lehetőségeit igyekszik kiaknázni. És ez a kor követelte törekvés minden jószándékú ember hasznára válik.

Jó szándék. Ez is a szívék „belső”, egyik legbensőbb és nem kellően feltárt tartaléka. S ha bárki profánnak tartotta első mondatomban az érzések és a mechanizmus, meg a közgazdaság fogalmainak egy kalap alá vonását, az téved. Nézzük csak, mennyi jó szándékot — megértést, helyeslést, segíteni akarást — zártak magukba az emberek egy évvel, másfél évvel ezelőtt a nagy gazdasági intézkedések megvalósításának kezdetén? Helyette egyesekben a szkepszis, sokakban a közömbös elzárkózás volt a jellemző. Igaz, ahogy telt az idő és változott az élet, szaporodtak a jó szándéknak utat engedő emberek, s ezáltal gyorsultak is lépéseink. De hol vagyunk még mindig e szinte kimeríthetetlen tartalék teljességének napvilágra juttatásánál? Amire nem hozhat rendeletet a kormány. De amelyből annál több szabadul föl, minél számottevőbb eredményeket hoz a már érzékelhető jó szándékok összefogása.

Összefogás. Valamikor csak szavaltuk. Nem, eszemben sincs, hogy az eleve hazug múlt rendszer frázisaira utaljak. Itt, mi, negyvenöt után, már régen igaz célokért, de gyakran csak szavaltunk, prédikáltunk az összefogásról. Ami ebből termett, oly sokszor, oly sokáig csak kirakat, a markunkból gyöngye szélre elillanó füst volt csupán. Meg csoportérdek, egyéni érdekek bázisa. Homokra épült fundamentuma. Majd mikor ezeket is elmosta a víz — annyi keserves csalódás, csalattatás után — szónoklatok nélkül a tettek összehasonló erejével kapcsolódott egybe mind több kéz. Összefogtunk a kivívott hatalom védelmére, szocialista elhatározásaink életre váltására, új országban új, minden becületes ember óhajával egyező jövő építésére. S meggyorsultak lépteink, tágult, tágul a horizont. Ma nem hagyjuk becsapni magunkat illúziókkal, ezért állapítjuk meg tárgyilagosan, hogy ez a szépen növekvő összefogás még korántsem teljes. Mert itt, Szegeden és környékén sem csak az utak, járdák, iskolák és más szükségletek társadalmi munkával elintézett létrehozása jelzi az összefogást — bár mindez nagyértékű. „Belső” tartalékokat kell kibányászni az összefogásban is, amelyekkel a szilárd akarat-álláspontján a hibák, tunyaságok, visszaélések, egyéni és vállalati, vagy szektorális önzések ellen fellépve a társadalom minden pozitív erejének támogatására fogunk össze. Annak megvalósulásáért, amit vágyainkban dédelgettünk külön-külön, mindhiába. Amit már megkóstoltunk, s így kanalizatva is megszerettünk.

Szeretet. Elkopott, ellopott, megcsúfolt, megfúresztett, hovatovább közhelyi — pedig valójában legértékesebb érzésünk. A szívék legmélyebb üregeibe rejtett óriási tartalék. Ha keresem, kutatom a szemek tükrében, a hangok színében, a karok mozdulatában, néha-néha felféherlik egy tűnő pillanatra. Azt mondják a lélek közgazdászai, akiket megkérdeztem, hogy rohanás, hajsza ez az élet, betonok, gépmonstrumok között szorongunk megsohasodva. Zaj, lármá és füst, vakító mesterséges fények felgyorsult változásai roncsolják idegeinket és szívünket. Hol férne itt el a régen elrejtett, már-már el is felejtett szeretet? S én cáfolom a konokságot, utamba került, mégiscsak fellelhető szeretetpéldákkal, amelyek spontán törnek elő a mélységekből, mikor már szűk nekik az elzárt hely. E ritkaságok bizonyítják, hogy van létjogosultsága, s éppen most lenne ideje a nem céltalanul „szétáradó”, hanem pontosan a jó szándékot, az összefogást erősítő szeretetnek. Amely, mint a föld gyomrából gázzal felszökő olaj, ha időt és viszontagságot álló kutató nyitnak neki — gazdag, mindennapi hasznos jelentő kincseket adna a mi sémákból kikutni akaró életünknek.

KONDOROSI JÁNOS

A DNFF összehangolt Vénusz-támadásai kutatás

A svéd döntés pozitív visszhangja

A dél-vietnami hazafiak hadseregének regionális osztagai és partizánalakulatai szombatra virradó éjjel a kambodzsai határ és a delta-vidék között elterülő tájegység kilenc tartományában indítottak jól összehangolt támadást nehéz aknavetőkkel, rakétákkal és páncéltörővel.

Összesen 24 város, közöttük öt tartományi székhely katonai objektumait „szórták meg”

a hazafiak akna- és rakéta-vezérei.

A dél-vietnami hadszíntéren a DNFF harcoló alakulatai több gyalogsági támadást is indítottak, különösen Tay Ninh, Binh Duong, Bing Long és Phuoc Long tartományokban. Az utóbbi napok legsúlyosabb összecsapása a fővárostól 120 kilométernyire északra fekvő Song Be helység közelében zajlott le — az amerikaiak szerint — „egy századnyi Vietcong” és két század amerikai katona között. Az a ritka eset fordult elő, hogy

az amerikaiak elismerték: több emberük vált harc-képtelenné, mint az ellen-ségnek.

A skandináv országokban a közvélemény nagy megelégedéssel nyugtázta a svéd kormányt az azt a döntést, hogy felveszi a diplomáciai kapcsolatokat a Vietnami Demokratikus Köztársasággal.

A befolyásos stockholmi Aftonbladet szerint a svéd kormány elhatározása valószínűsíti a „sokkhatást” gyakorolt William Heath stockholmi amerikai nagykövetre, aki a hét végén tért vissza szabadságáról állomáshelyére.

A Dán Szocialista Néppárthoz közelálló koppenhágai Ekstra Bladet lándzsát tör amellett, hogy

Dánia is ismerje el hivatalosan a VDK-t.

Mint George Sibera, a UPI amerikai hírgyűjtemény párizsi tudósítója ázsiai diplomatikára hivatkozva jelenti, Kína növekvő érdeklődést

tanúsít a Párizsban folyó előzetes béketárgyalások iránt. A kínaiak — írja a tudósító — azt tervezik, hogy a február 20-án a lengyel fővárosban sorra kerülő

amerikai-kínai nagykövetségi találkozón felvetik Vietnám jövőjének kérdését.

A nagykövetségi találkozó megtartását Kína kérte.

Anatolij Karickij, a TASZSZ tudományos hírmegnyarzója megállapítja, hogy az új Vénusz-űrállomások felbocsátása új szakaszt jelent az űrkutatásban. Ennek az a lényege, hogy a repülési pályával és a bolygók atmoszférájával, valamint az űrállomások sima leszállásával kapcsolatos tudományos kutatómunkát egyidejűleg két komplex berendezéssel végzik a világűr különböző pontjain. Ezek adataikkal kölcsönösen kiegészítik egymást.

A Marx térig közlekedik az újszegedi busz

Premier február 1-én — Január 20-tól válthatók a kombinált bérletek

Kissé meglepő ugyan, hogy alig három héttel a villamosközlekedés megszüntetése előtt döntött el, hogy az újszegedi 5-ös villamost pótló 6-os autóbuszjáratnak miként alakul az útvonala, de hát ez nem rajtunk múlott, hanem az illetékes hatóságokon. Múlt vasárnap számmunkban már közöltük egyszer a 6-os útvonalát, de azóta módosították, s eszerint nem a Széchenyi téren, hanem a Marx téren fordul majd meg a február 1-én induló körjárat. Tehát a Marx tér—Attila utca—Széchenyi tér—híd—Vedres utca—Csánádi utca—Odesszai körút—Népkert sor—híd—Tanácsköztársaság útja—Vörösmarty utca—Széchenyi tér—Kossuth Lajos sugárút—Párizsi körút—Marx tér az új busz útja. Megállója pedig

természetesen a Marx téren, azután a Széchenyi téren (a Cikka előtt), a Vedres utcában, az Odesszai körút végén (a villamos végállomásánál), a Rózsa Ferenc sugárút sarkán, a Rózsa Ferenc gimnáziumnál, a Liget-vendéglőnél, a Múzeum előtt, a Széchenyi téri tejjívónál, majd ismét a Marx téren lesz.

Volt olvasónk, aki éppen ezt az útvonalat tartotta észszerűnek, s kívánta magának hozzájuk küldött levelében, s valószínűleg rajta kívül is még sok újszegedi örül annak, hogy a többi autóbuszvonal kiindulópontját, a Marx teret is érinteni fogja az új busz, tehát könnyebb lesz átszállni.

A 10. AKÖV személyforgalmi osztályától kapott tájékoztatás szerint a hosszabb, 6,1 kilométeres útvonal forgalmának megígért gyorsaságát (csúcsforgalom idején 5, egyébként 10 perces a követési idő) az erre a célra beszerzett 6 csuklós autóbusszal nem lehetne ellátni, ezért a meglevő kocsiállományból még két, illetve

tartalékkal együtt, négy kocsit tesznek át erre a vonalra. Még így sem lehet garantálni, hogy az erős forgalmú útkereszteződések miatt a nap minden órájában egyenletes lesz a 6-os közlekedése. Egyébként ezeket a kocsikat megfelelő útvonaljelző táblákkal látják el, s bennük ülőkalauz teljesít majd szolgálatot.

Az autóbuszbérleteket az eddigieknek megfelelően lehet ezután is megváltani, az új kombinált bérleteket — melyek a város valamennyi villamos- és autóbuszjáratára egyaránt érvényesek — a Marx téri autóbuszállomáson (hétköznap reggel 5-től este 7-ig, vasárnap délután 9-től délután 5-ig), valamint a villamosvasút Széchenyi téri központi megállójában (hétköznap délután 12-től este 6-ig), január 20-tól kezdve. A kombinált bérletekhez is kell fényképes bérletigazolvány, amit a személyi igazolvány felmutatására; fénykép és 2 forintos díj ellenében adnak ki. Ez 5 évig érvényes. Kell természetesen minden hónapban új betét, az úgynevezett tikket, melyet a tárgyhónapot megelőző hónap utolsó napjától a tárgyhónap hatodik napjáig lehet kiváltani. A tikket ára — mint már közöltük — dolgozóknak 100, tanulóknak és nyugdíjasoknak 40 forint havonta.

Jó lenne, ha a villamosvasút és az autóközlekedési váltalat közös, állandóan működő bérletirodát nyitna a Belvárosban. Ez megérdemelné és megkívná a táncs támogatását is.

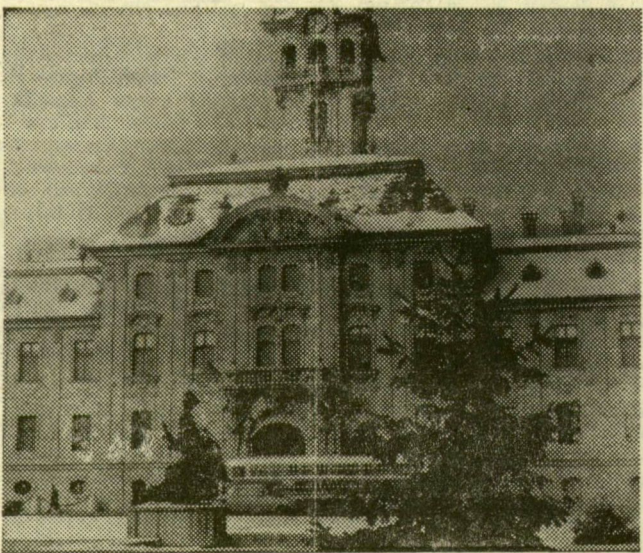
F. K.

Kun Béla utca Leningrádban

Leningrád egyik új, korszerű lakónegyedében utcát neveztek el a Magyar Kommunista Pártjának egyik alapítójáról és vezetőjéről, Kun Béláról. A Krasznaja

Zvezda idézi Kun Irén levelét, aki családtagjai és a maga nevében forró köszönetet mondott a leningrádiaknak a férjéről való megemlékezésért.

Téli képek a szegedi Széchenyi térről

Somogyi Károlyné felvételei